

Le Livre de Daniel — numéro cent huit

Kufunua Ishara za Kinabii: Uchambuzi wa Kina wa Tarumbeta Saba katika Ufunuo

Jeff Pippenger
2024-02-29

William Miller a primit o mare lumină asupra celor șapte biserici, a celor șapte peceti și a celor șapte trâmbițe din cartea Apocalipsei. El a așezat aceste simboluri profetice în cadrul celor două puteri pustiitoare: păgânismul, urmat de papalitate. Nu a văzut fiecare trăsătură profetică a acestor simboluri, dar ceea ce a văzut a statornicit înțelegerea fundamentală a istoriei interne și a istoriei externe a bisericii lui Dumnezeu, de la timpul apostolilor până la sfârșitul lumii. Istoria internă era reprezentată de biserici, iar istoria externă a bisericilor era reprezentată de peceti. El a văzut că trâmbițele erau simboluri ale judecării lui Dumnezeu asupra Romei, care preînchipuia judecata lui Dumnezeu asupra Romei la sfârșitul lumii, deși nu a văzut că Roma de la sfârșitul lumii era alcătuită dintr-o întreită unire.

Nkitahisomwa na Uriah Smith chenye kichwa Daniel and Revelation kina mawazo fulani yenye makosa, lakini kilitambuliwa na Sister White kuwa “mkono wa msaada wa Mungu.” Alibainisha kwamba kilipaswa kusambazwa pamoja na The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, na The Desire of Ages. Ungaji mkono wake wenye nguvu haukumaanisha kwamba kitabu hicho kilikuwa katika kiwango kilekile cha uvuvio kama vitabu vyake, bali kwamba kilikuwa na “mafundisho makuu,” na kwamba kimekuwa na wajibu wa “kuwaleta roho nyingi za thamani kwenye ujuzi wa kweli.”

Le livre emploie la logique prophétique millérite, accompagnée de conceptions de la prophétie qui n’avaient pas été vues avant le 22 octobre 1844. Nous nous référons à des passages du livre en exposant la triple application des trois Malheurs.

Miller déclara que « les sept trompettes sont l’histoire de sept jugements particuliers et sévères envoyés sur la terre, ou royaume romain ». Les quatre premières trompettes représentent les jugements qui furent exercés contre la Rome païenne, et les cinquième et sixième trompettes furent les jugements de Dieu qui s’abattirent sur la Rome papale ; mais Miller n’aurait pas reconnu que la septième trompette représentait le jugement de Dieu sur la Rome moderne. Parlant des sept sceaux et des sept trompettes de l’Apocalypse, Uriah Smith écrivit :

« Ayant pris le livre, l’Agneau procède aussitôt à l’ouverture des sceaux; et l’attention de l’apôtre est attirée sur les scènes qui se déroulent sous chacun des sceaux. Le nombre sept a déjà été signalé comme désignant dans les Écritures la plénitude et la perfection. Les sept sceaux embrassent donc la totalité d’une certaine catégorie d’événements; dire qu’ils s’étendent peut-être jusqu’au temps de Constantin, et que les sept trompettes constitueraient une autre série à partir de ce temps et au-delà, ne saurait être exact. Les trompettes désignent une série d’événements qui se produisent simultanément avec les événements des sceaux, mais d’un caractère entièrement différent. Une trompette est un symbole de guerre; dès lors, les

trompettes désignent de grands bouleversements politiques devant avoir lieu parmi les nations durant l'ère de l'Évangile. Les sceaux désignent des événements d'ordre religieux et renferment l'histoire de l'Église depuis l'ouverture de l'ère chrétienne jusqu'à la venue du Christ. » Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

Бору — соғыс пен саяси толқудың нышаны. Смит Аян кітабының сегізінші тарауының екінші аяты туралы былай дейді:

« VERSET 2. Et je vis les sept anges qui se tenaient devant Dieu ; et sept trompettes leur furent données. »

«Այս համարը ներկայացնում է իրադարձությունների նոր և առանձին շարք: Կնիքների մեջ մենք տեսանք եկեղեցու պատմությունը այն ժամանակահատվածում, որը կոչվում է ավետարանի տնտեսություն: Այժմ ներկայացվող յոթ փողերի մեջ մենք տեսնում ենք գլխավոր քաղաքական և պատերազմական իրադարձությունները, որոնք պետք է տեղի ունենային նույն ժամանակաշրջանի ընթացքում»: Ուրիա Սմիթ, Daniel and Revelation, 476.

Ndi mmụọ ozi asaa ahụ, ndị nwere opi asaa, kwadebere ifu opi n'azụ mmeghe nke akara nke asaa, ebe a na-emeghe akara nke asaa n'ime amaokwu isii mbụ nke Mkpughe, isi nke asatọ.

Lut ngaa nga a nngok tamtûm boina boi, akei thangthôi ah rei hriam a awm a, dêr chanve vel. Tin, Pathian hmaah ding vântirhkoh sarihte chu ka hmu a; an hnênah sumdâwi sarihte pek an ni. Tin, vântirhkoh dang pakhat a lo kal a, maichâm bulaah a ding a, khaikhâwnâ puanrang sen a nei a; tin, a hnênah rimtui tam tak pek a ni, chutichuan Lal̄thianthuam hmaah awm maichâm rangkachak chungah mi thianghlim zawng zawng tawngtâinate nêh a hlân theih nân. Tin, rimtui meikhu chu, mi thianghlimte tawngtâinate nêh, vântirhkoh kut ata Pathian hmaah a chho ta a. Tin, vântirhkoh chuan khaikhâwnâ chu a la a, maichâm meih a khat a, leiah a paih thla a: tin, aw thâwngte, khuaiawrte, êngthîngte, leh ling nasa tak a awm ta a. Tin, sumdâwi sarihte nei vântirhkoh sarihte chuan an tum buatsaih ta a. Thupuan 8:1–6.

Er is een profetische anomalie die wij in eerdere artikelen hebben onderkend, maar waarvan wij het bijzondere profetische verschijnsel nog niet uitdrukkelijk hebben behandeld. Die anomalie bestaat hierin, dat symbolen die een opeenvolging van wegmarkeringen in de profetische geschiedenis voorstellen, alle tezamen worden samengebracht in de afsluiting van de geschiedenis die zij vertegenwoordigen. Wij hebben aangetoond dat de vier generaties van het Laodiceïsche adventisme, voorgesteld door de vier gruwelen van Ezechiël hoofdstuk acht, specifieke wegmarkeringen aanduiden, maar dat elk van deze zich, als een beproeving, herhaalt in de geschiedenis van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend. Deze anomalie wordt ook aangetroffen in de zeven bazuinen; want hoewel zij specifieke oordelen over het heidense, pauselijke en moderne Rome voorstellen, komen zij alle wederom tezamen wanneer het uitvoerende oordeel over het moderne Rome aanvangt bij de spoedig komende zondagswet.

Les sept trompettes ont des dates précises auxquelles elles se sont accomplies dans le passé, mais Sœur White situe également les sept anges aux sept trompettes d'Apocalypse, chapitre huit, dans l'histoire de la loi dominicale imminente.

«Եվ երբ նա բացեց հինգերորդ կնիքը, ես սեղանի տակ տեսա նրանց հոգիները, որ սպանվել էին Աստծու խոսքի համար և այն վկայության համար, որ պահում էին. և նրանք բարձր ձայնով աղաղակում էին՝ ասելով. Մինչև ե՞րբ, ո՞վ Տեր, Սուրբ և Ճշմարիտ, չես դատում և չես վրեժխնդրում մեր արյունը երկրի վրա բնակվողներից: Եվ նրանցից յուրաքանչյուրին տրվեցին սպիտակ հանդերձներ [Նրանք հռչակվեցին մաքուր և սուրբ], և նրանց ասվեց, որ դեռ մի փոքր ժամանակ հանգստանան, մինչև որ լրացվի նաև իրենց ծառայակիցների և իրենց եղբայրների թիվը, որոնք պետք է սպանվեին, ինչպես իրենք» [Հայտնություն 6:9–11]: Այստեղ Հովհաննեսին ներկայացված էին տեսարաններ, որոնք իրականության մեջ այդ պահին չէին, այլ այն, ինչ լինելու էր ապագայում՝ ժամանակի մի որոշակի շրջանում:

«Révélation 8:1–4 cité.» Manuscript Releases, volume 20, 197.

Au passage précédent, Sœur White applique le dialogue et l’accomplissement du cinquième sceau à la période où les sept anges sont sur le point de sonner, au chapitre huit; mais elle situe aussi cette même représentation dans l’histoire des deux voix d’Apocalypse, chapitre dix-huit.

“Da det femte segl ble åpnet, så Johannes Åpenbareren i syn under alteret den skare som var blitt drept for Guds Ord og Jesu Kristi vitnesbyrd. Etter dette fulgte de scener som er beskrevet i det attende kapittel av Åpenbaringen, da de som er trofaste og sanne, blir kalt ut fra Babylon. [Åpenbaringen 18:1–5, sitert.]” Manuscript Releases, bind 20, 14.

Ettita mezmurat yewaklalu yə’Egzi’abəher fiṯḥ be-tarikə nəgəstawi, papawi,na zämānawi Roma, nəgär gän ināzih degmo yätāwākālu be-tarikə məsqāl 11, 2001,na hulättāñña dəms yäqārəbāw yäSānbāt hig. Uriah Smith qādāmawi sidist qālat yäMāšḥafä Rā’y mälkä’ 8 kägäbāñña bohala, qādāmawi arat mezmurat tāarikawi molfəññätocčāw mäkārāb yäjəmmir.

«El tema de las siete trompetas se retoma aquí, y ocupa el resto de este capítulo y todo el capítulo 9. Los siete ángeles se preparan para tocar. Su toque se presenta como complemento de la profecía de Daniel 2 y 7, comenzando con la desintegración del antiguo imperio romano en sus diez divisiones, de las cuales, en las primeras cuatro trompetas, tenemos una descripción». Uriah Smith, Daniel and Revelation, 477.

Smith ataonyesha kwamba parapanda nne za kwanza zilikuwa hukumu za Mungu juu ya Rumi ya kipagani. Ananukuu aya ya saba, inayotambulisha sifa za kinabii za parapanda ya kwanza, kisha anaonyesha utimilifu wake wa kihistoria.

«Римыд фæстагдæр уæлдæрдзинады фæндаджы Уæстæр Римыл фæллад куыд æмæ тæвд хъуыддагæй æрцыд, уый уыд Готтæтимæ Алæрихы хъæбатырдзинад, кæцы фæстагдæр бæстæмæ хызтæн фæндаг байгом кодта. Феодосийы, Римы паддзахы, мæлæт 395 азы январы равдыст, æмæ тæвдæн фæстагæй нæ фæстаг уыцы зымæджы кæронмæ Готтæ Алæрихы раздæуджытимæ империяйы ныхмæ æрлæууыдысты.»

«ការឈូឆានពានលើកទីមួយក្រោមការដឹកនាំរបស់ Alaric បានបំផុសចំផុសឆ្ល Thrace, Macedonia, Attica និង Peloponnesus ប៉ុន្តែមិនបានទៅដល់ទីក្រុង Rome ទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងការឈូឆានពានលើកទីពីរ មជ្ជឹកនាំ Goth បានឆ្លងកាត់ Alps និង Apennines ហើយបានមកដល់មុខកំពង់នៃ ‘ទីក្រុងអមតៈ’»

ដល់មិនយូរប៉ុន្មានក៏មានធុលាក់ជាចំណិនកែប្រែរបស់ពួកពុទ្ធវិជ្ជាសន្តិ»។

« L'explosion de la première trompette se situe vers la fin du quatrième siècle et au-delà, et se rapporte à ces invasions dévastatrices de l'Empire romain sous les Goths. » Uriah Smith, Daniel and Revelation, 478.

Smith anamtambua Alaric kuwa ishara ya hukumu ya Mungu juu ya Roma ya kipagani inayowakilishwa na baragumu ya kwanza. Kila moja ya baragumu hizo ina mhusika wa kihistoria anayewakilisha baragumu hiyo; Alaric anawakilisha kuwasili kwa baragumu ya kwanza tangu mwisho wa karne ya nne. Miller hangeweza kuona kwamba baragumu hii ililetwa juu ya Roma kwa sababu ya utekelezwaji wa sheria ya Jumapili, kwa maana Miller alikuwa mshika Jumapili. Smith naye pia hakulitambua jambo hili, lakini Smith alitambua kwamba sheria ya kwanza ya Jumapili iliyotekelezwa iliwekwa na Constantine katika mwaka wa 321. Kanuni ya kiunabii ya jumla inayohusiana na utekelezwaji wa sheria ya Jumapili huwa ni ileile sikuzote, kwa maana Mungu habadiliki kamwe, na kanuni hiyo ni kwamba “uasi wa kitaifa hufuatiwa na maangamizi ya kitaifa”. Alaric anawakilisha mwanzo wa maangamizi ya kitaifa yaliyoanza katika kipindi kilekile ambacho Constantine alipitisha sheria ya kwanza ya Jumapili.

Smith anaendelea kwa kunukuu mstari wa nane, ambao unatambulisha tarumbeta ya pili, kisha anaendelea na ufafanuzi wake:

“Rim imperiyasi Konstantindan keyin uch qismga bo‘lindi; shuning uchun ham, zulm ostida qolgan imperiyaning uchinchi qismiga ishora qilib, har yerda tez-tez ‘odamlarning uchdan bir qismi’ va hokazo degan ibora uchraydi. Rim saltanatining bu bo‘linishi Konstantin vafot etganida uning uch o‘g‘li — Konstansiy, Konstantin II va Konstans o‘rtasida amalga oshirildi. Konstansiy Sharqni egallab, o‘z qarorgohini imperiyaning poytaxti bo‘lgan Konstantinopolga o‘rnatdi. Ikkinchi Konstantin Britaniya, Galliya va Ispaniyani boshqardi. Konstans esa Illirik, Afrika va Italiyani egalladi. (Qarang: Sabine’s Ecclesiastical History, 155-bet.) Albert Barnesning Vah. 12:4 ga yozgan izohlarida keltirilgan Elliott bu mashhur tarixiy haqiqat haqida shunday deydi: ‘Rim imperiyasi Sharqiy va G‘arbiy ikki qismga doimiy ravishda bo‘linishidan oldin, kamida ikki marta imperiya uch qismga bo‘lingan edi. Birinchisi milodiy 311-yilda, u Konstantin, Lisiniy va Maksimin o‘rtasida bo‘linganida yuz berdi; ikkinchisi esa milodiy 337-yilda, Konstantin vafot etganida, Konstans va Konstansiy o‘rtasida sodir bo‘ldi.’” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 480.

Le phénomène historique de Rome divisée en trois parties, ainsi qu’en deux parties, auquel font référence les historiens cités par Smith, constitue les éléments de Rome qui identifient l’union tripartite de la Rome moderne, laquelle forme une structure divisée en deux, représentant la combinaison de l’Église et de l’État. Lorsque Smith poursuit, il identifie alors la figure historique associée à la deuxième trompette.

«Чараёни таърих, ки ба садо додани карнаи дуҷум намунавӣ мебошад, ошкоро ба ҳамла ва фатҳи Африқо, ва баъдан Итолиё, аз ҷониби Генсерики даҳшатовар марбут аст. Фатҳҳои ӯ, бештар аз ҳама, БАҲРӢ буданд; ва пирӯзиҳои ӯ «гӯё кӯҳи бузурге буд, ки аз оташ месӯхт ва ба баҳр андохта шуд». Кадам тасвир метавонист беҳтар, ё ҳатто ба ҳамон андоза хуб, бархӯрди флотҳо ва харобии умумии ҷангро бар соҳилҳои баҳрӣ нишон

диҳад? Ҳангоми тавзеҳи ин карнай, мо бояд ба ҷустуҷӯи баъзе воқеаҳои бошем, ки ба ҷаҳони тичорат таъсири махсус доранд. Рамзе, ки истифода шудааст, табиатан моро водор мекунад, ки нооромӣ ва ошӯбро интизор шавем. Ҷуз як ҷанги шадида баҳрӣ, ҳеҷ чиз пешгӯиро иҷро карда наметавонист. Агар садо додани ҷор карнаи аввал ба ҷор воқеаи барҷастае марбут бошад, ки ба сукути империяи Рум мусоидат карданд, ва карнаи аввал ба харобкориҳои готҳо тахти роҳбарии Аларик ишора кунад, пас дар ин ҷо мо ба таври табиӣ амали навбатии Ҳамларо меҷӯем, ки кудрати Румро ба ларза даровард ва ба сукути он мусоидат кард. Ҳамлаи бузурги навбатӣ Ҳамлаи «Генсерики даҳшатовар» буд, ки дар сари вандалҳо қарор дошт. Давраи фаъолияти ӯ дар солҳои 428–468 милодӣ рух дод. Ин сарвари бузурги вандал қароргоҳи худро дар Африқо дошт....»

“Be langa di girîng a ku ev korsarê bêdil di hilweşandina Romayê de lîst, Mîr Gibbon ev gotinên watedar bi kar tîne: ‘Genseric, navek ku di hilweşandina împaratoriya Romayê de, stahîqê wê ye ku bi navên Alaric û Attila re di heman asta de were danîn.’” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 481, 484.

нашн ар тсхн рописи си хирати амдамн ки си к, деркэйм لقن نوبىگ خروم زا مک یلاح رد، شمس متسیاش» کی رسنگ مک تفگ سپس و دوب مود روپیش نامه کی رسنگ مک تخاس صخش م، دوب هداد یالیتا و، مود روپیش کی رسنگ، تسا تсхн روپیش کی رالا «.دوب الیتا و کی رالا اب یگبترامه مک، مود روپیش مک درک ناشن رطاخ شمس. دوشایم متخادرپ نا مب مهدهی آ رد مک دوب موس روپیش نوه ار مهدهی آ شمس سپس. دنکэйم یگدن ایمن ار «428-468» خیرات، دوشایم مدن ایمن کی رسنگ هل سی وهب: دهلیم مامدا ار دوختی اور و، دزاسایم صخش م ار موس روپیش مک دنکэйم لقن

“N semnadi i ku n’na aplikadi es pasaji, nu ta ser levadu pa kel di terseru eventu importanti ki rezultou na subversão di impériu Romanu. I, na buska di un cumprimentu histórico di es terseru trombeta, nu ta debi a Notas di Dr. Albert Barnes alguns estratus. Na esplicason di es Skriptura, é nisisáriu, sima es komentador ta fla, ‘Ma ten ki i ten algũ txfi ó guerreiru ki pudia ser konparadu ku un meteoru ardi; kaminhu di kel algu ten ki ser singularmenti brilhanti; el ten ki aparese di repentl SIMA un strelha ardi, i dipôs desaparese sima un strelha kũ luz foi apagadu na águasi.’— Notas sobri Revelason 8.”

«Поэтому здесь предполагается, что эта труба относится к опустошительным войнам и яростным нашествиям Аттилы против римской власти, которые он вел во главе своих орд гуннов....»

“‘Me em din na xwe ya sterê Wermwood tê gotin [ku encamên talşîn nîşan dide].’ Ev gotin—ku, wekî xala nivîsîna di guhertoya me de jî nîşan dide, bi ayeta berê re bi awayekî zêdetir têkildar in—em bo kêlîyekê vedigerînin karakterê Attila, bo êşa ku ew sedem an amûra wê bû, û bo tirsê ku bi navê wî hate afirandin.”

«L’extermination totale et l’effacement» sont les termes qui désignent le mieux les calamités qu’il infligea.» Il se donnait à lui-même le titre de «Fléau de Dieu.» Uriah Smith, Daniel and Revelation, 484, 487.

Die Geschichte der dritten Posaune, dargestellt durch Attila den Hunnen, umfasste die Zeit vom Jahr 441 bis zu seinem Tod im Jahr 453. Smith zitiert sodann Vers zwölf, der die vierte Posaune vor Augen führt und den barbarischen Monarchen Odoaker beschreibt, wobei die dreifache Symbolik Westroms durch die Sonne, den Mond und die Sterne dargestellt wird. Er deutet die drei Sinnbilder als Sinnbilder der „Sonne, des Mondes und der Sterne—denn sie werden hier ohne Zweifel als Sinnbilder gebraucht—und bezeichnen offenbar die großen Himmelslichter der römischen Regierung,—ihre Kaiser, Senatoren und Konsuln. Bischof Newton bemerkt, dass der letzte Kaiser des Weströmischen Reiches Romulus war, der zum Spott Augustulus oder der ‚verkleinerte Augustus‘ genannt wurde. Westrom fiel im Jahre 476 n. Chr. Dennoch leuchteten, obwohl die römische Sonne erloschen war, ihre untergeordneten Himmelslichter noch schwach fort, solange der Senat und die Konsuln bestanden. Aber nach vielen bürgerlichen Rückschlägen und Veränderungen des politischen Geschicks wurde schließlich im Jahre 566 die ganze Gestalt der alten Regierung umgestürzt, und Rom selbst wurde, statt die Kaiserin der Welt zu sein, zu einem armen Herzogtum herabgebracht, das dem Exarchen von Ravenna tributpflichtig war.“ Uriah Smith, Daniel and Revelation, 487.

Hier finden wir ein weiteres Zeugnis für die dreifache Teilung Roms, die die dreifache Vereinigung des neuzeitlichen Rom vorbildlich darstellt. Beim östlichen Rom und Kaiser Konstantin wurde die dreifache Teilung durch seine drei Söhne repräsentiert; beim westlichen Rom hingegen durch ihre dreifache Regierungsform. Smith weist sodann darauf hin, dass Sonne, Mond und Sterne eine bestimmte Reihenfolge darstellen, in der das westliche Rom zu Fall gebracht wurde. Er beschließt seine Darstellung mit der folgenden Einführung der letzten drei Posaunen.

« Aussi redoutables que fussent les calamités infligées à l’empire par les premières incursions de ces barbares, elles étaient relativement légères en comparaison de celles qui devaient suivre. Elles n’étaient que comme les premières gouttes d’une averse avant le torrent qui allait bientôt s’abattre sur le monde romain. Les trois trompettes restantes sont assombries par un nuage de malheur, ainsi qu’il est exposé dans les versets suivants. »

« ВЕРСЕТ 13. И погледнах, и чух ангел да лети на сред небето, който казваше със силен глас: Горко, горко, горко на земните жители поради останалите гласове на тръбата на тримата ангели, които още предстои да затръбят. »

« ફફ ટેવદૂત સાત તૂર્યવાજક ટેવદૂતોની શૃંગીમાંનો એક નથી, પરંતુ માત્ર એવો એક છે, જે જાહેર કરે છે કે બાકી રહેલા ત્રણ તૂર્યો હાયના તૂર્યો છે, કારણ કે તેમના નાદ હેઠળ વધુ ભયાનક ઘટનાઓ બનવાની છે. તેથી આગળનો, અથવા પાંચમો તૂર્ય, પ્રથમ હાય છે; છઠ્ઠો તૂર્ય, બીજો હાય; અને સાતમો, સાત તૂર્યોની આ શૃંગીમાંનો અંતિમ, ત્રીજો હાય છે. » ઉરયા સ્મિથ, Daniel and Revelation, 493.

Nous poursuivrons avec les trois malheurs des trompettes dans l’article suivant.

“દરે-સમ્રાજ્યકિ રોમર પતનર સમયત તર ઓપરત નામિ અહા રપિર્યસમૂહર વરૂના એકરોરે અન્તમિ પર્યન્ત કરોરા હૈલેલિ, યતેચીલકે રોમ સમ્રાટ, કનહૂલ, રા ઠનેટે—એકો નથકા હૈ નપરે। ‘રાભનેનાર એક્સર્કસકલર અધીનત, રોમક દ્વતીય

শ্ৰেণীত অৱনমতি কৰা হৈছিল।’ সূৰ্যৰ তৃতীয় অংশ আঘাতপ্ৰাপ্ত হ’ল, আৰু চন্দ্ৰৰ তৃতীয় অংশ, আৰু তৰাসকলৰ তৃতীয় অংশ। কাইছাৰসকলৰ বংশ পশ্চিমৰ সম্ৰাটসকলৰ সৈতে লুপ্ত হৈ যোৱা নাছিল। পতনৰ পূৰ্বে ৰোমে সম্ৰাজ্যকি ক্ষমতাৰ কৰেল এটা অংশহে অধিকাৰ কৰি আছিল। কনষ্টান্টিনোপলে তাৰ সৈতে জগত-সম্ৰাজ্য ভাগ কৰি লৈছিল। আৰু গথসকলেও নহয়, ভণ্ডালসকলেও নহয়, সেই এতিয়াও সম্ৰাজ্যকি নগৰীৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব চলাইছিল; যাৰ সম্ৰাটে, কনষ্টান্টাইনৰ দ্বাৰা সম্ৰাজ্যৰ আসন প্ৰথমবাৰৰ বাবে স্থানান্তৰিত হোৱাৰ পাছত, বহু সময়ত ৰোমৰ সম্ৰাটক নিজৰ মনোনীত প্ৰতিনিধি আৰু উপ-শাসক হিচাপে অধিষ্ঠিত কৰিছিল। আৰু কনষ্টান্টিনোপলৰ ভাগ্য আন আন যুগলৈ সংৰক্ষিত হৈ আছিল, আৰু তাক আন আন শক্তিৰ দ্বাৰা ঘোষণা কৰা হৈছিল। সূৰ্য, চন্দ্ৰ, আৰু তৰাসকলৰ মাজৰ, এতিয়াও কৰেল তৃতীয় অংশহে আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল।”

«Мукаддимавий калималар Түртинчи Карнайнинг Ғарб империясининг келажакда қайта тикланишини англатади: “Кун унинг учдан бир қисми учун ёришмади, шунингдек тун ҳам.” Фуқаровий ҳокимият нуқтаи назаридан, Рим Равеннага қарам бўлиб қолди, Италия эса Шарқий империянинг забт этилган вилояти эди. Аммо бошқа башоратларга янада муносиб тарзда тааллуқли бўлган жиҳат шу эдики, тасвирларга сажда қилишни ҳимоя этиш биринчи бор папа ва императорнинг руҳий ҳамда дунёвий ҳокимиятларини шиддатли тўқнашувга олиб келди; ва черковлар устидан барча ҳокимиятни папага бериш орқали Юстиниан кейинчалик подшоҳлар яратиш қудратини ўзлаштирган папа устунлигини юксалтиришга ёрдам қўлини чўзди. Раббимиз 800-йилида папа Карл Буюкка Римликлар Императори унвонини берди». — Keith. Бу унвон кейинчалик яна Франция подшоҳидан Германия подшоҳига кўчирилди. Ва Император Иккинчи Францис томонидан ҳатто мана шу сохта даъво ҳам 1806 йил 6 августда ниҳоят ва абадий равишда рад этилди». А. Т. Jones, The Great Nations of Today, 54.